

Tolkningsfrågor

- 1) Är en begränsning av rätten till "avtalsfrihet" mellan en näringsidkare och en konsument, så som den garanteras i artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, enligt vad som föreskrivs i artikel 51 i Zakon za upravlenie na etazhnata sobstvenost (lagen om förvaltning av fastigheter med ägarlägenheter, nedan kallad ZUES) och uttolkad genom Republiken Bulgariens fasta rättspraxis, tillåten i den mening som avses i artikel 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, om inskränkningen innebär att ett avtal, som har ingåtts av en enskild ägare, vilken i förevarande fall är konsument i den mening som avses i rådets direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾ av den 5 april 1993, till en lägenhet i en fastighet med ägarlägenheter och som avsåg i artikel 51 i ZUES reglerade förhållanden, trots att även andra förhållanden som inte omfattades av den exklusiva behörighet som tillkom föreningsstämman för delägarna i fastigheten reglerades i avtalet, betraktas som ogiltigt enligt artikel 26.1 första alternativet i Zakon za zadalzheniyata i dogovorite (lagen om skyldigheter och avtal, nedan kallad ZZD) på grund av att det strider mot materiell rätt?
- 2) Är en begränsning av rätten till "avtalsfrihet" mellan en näringsidkare och en konsument, så som den garanteras i artikel 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993, enligt vad som föreskrivs i artikel 51 i ZUES och uttolkad genom Republiken Bulgariens fasta rättspraxis, tillåten i den mening som avses i artikel 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, om inskränkningen innebär att ett avtal som har ingåtts av en enskild ägare, vilken i förevarande fall är konsument i den mening som avses i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993, till en lägenhet i en fastighet med ägarlägenheter och som avsåg i artikel 51 i ZUES reglerade förhållanden, trots att även andra förhållanden som inte omfattades av den exklusiva behörighet som tillkom föreningsstämman för delägarna i fastigheten reglerades i avtalet, betraktas som ogiltigt enligt artikel 26.1 första alternativet i ZZD på grund av att det strider mot materiell rätt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Sigmaringen (Tyskland) den 17 april 2023 – Karl und Georg Anwander GbR Güterverwaltung mot Land Baden-Württemberg

(Mål C-239/23, Karl und Georg Anwander Güterverwaltung)

(2023/C 252/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Parter i det nationella målet

Klagande: Karl und Georg Anwander GbR Güterverwaltung

Motpart: Land Baden-Württemberg

Ytterligare deltagare i rättegången: Freistaat Bayern

Tolkningsfrågor

1. Är nationella administrativa bestämmelser och praxis för handläggning av stödärenden förenliga med artikel 31.1 första stycket och artikel 31.2 samt artikel 32.1 a, 32.2 första stycket och 32.3 andra och tredje styckena i förordning (EU) nr 1305/2013⁽¹⁾ om dessa innebär att stöd i form av kompensationsersättning inte beviljas för arealer i bergsområden och vissa andra områden med begränsningar endast på den grunden att de arealer som ska stödjas med kompensationsersättningen är belägna utanför den region i medlemsstaten, i den mening som avses i artikel 2.1 andra stycket b i förordning (EU) nr 1305/2013, som beviljar kompensationsersättningen? Är sätet för den verksamhet inom ramen för vilken en jordbrukare bedriver jordbruk på den aktuella arealen ett lagligt kriterium för särskiljande?

2. Ska artikel 31.1 första stycket i förordning (EU) nr 1305/2013 tolkas på så sätt att bestämmelser i en medlemsstat eller i en region i denna medlemsstat, vilken har beslutat att bevilja stöd till jordbrukare i bergsområden eller andra områden med begränsningar i den mening som avses i artikel 31.1 i förordning (EU) nr 1305/2013, ska vara avfattade på ett sådant sätt att stödet även ska beviljas för arealer som av en annan medlemsstat eller en annan region i denna medlemsstat, vilken i sin tur har beslutat att bevilja stöd till jordbrukare i bergsområden och andra områden med begränsningar i den mening som avses i artikel 31.1 i förordning (EU) nr 1305/2013, har klassificerats som bergsområde eller ett annat område med begränsningar i den mening som avses i artikel 32.1 i förordning (EU) nr 1305/2013?
3. Ska artikel 31.1 första stycket och 31.2 i förordning nr 1305/2013 tolkas på så sätt, att en jordbrukares rätt till stöd (kompensationsersättning) från medlemsstaten eller regionen i medlemsstaten, i princip direkt i kraft av unionsrätten kan härledas från denna bestämmelse, under förutsättning att jordbrukaren bedriver aktivt jordbruk på arealer som av denna medlemsstat eller regionen i medlemsstaten har klassificerats som bergsområde eller annat område med begränsningar i den mening som avses i artikel 32.1 i förordning nr 1305/2013, och den aktuella medlemsstaten eller regionen har beslutat att bevilja stöd (kompensationsersättning) i den mening som avses i artikel 31.1 första stycket i förordning (EU) nr 1305/2013?

Om den tredje frågan besvaras jakande:

- a) Mot vem ska det unionsrättsliga kravet som följer av artikel 31.1 i förordning (EU) nr 1305/2013 riktas? Ska det alltid riktas mot själva medlemsstaten eller i vart fall mot regionen (artikel 2.1 andra stycket b i förordning (EU) nr 1305/2013) i medlemsstaten om regionen oberoende av medlemsstaten beslutat att bevilja kompensationsersättning till jordbrukare enligt artikel 31 i förordning (EU) nr 1305/2013?
- b) Är en grundläggande förutsättning för en jordbrukares rätt till det unionsrättsliga stödet att jordbrukaren uppfyller ytterligare villkor, som går längre än vad artikel 31.1 första stycket och 31.2 i förordning (EU) nr 1305/2013 anger, och vilkas uppfyllelse den medlemsstat eller den region som beviljar kompensationsersättningen kan infordra i enlighet med regelverkets tillämpning i nationell rätt?

4. Om den tredje frågan besvaras nekande:

Ska artikel 31.1 första stycket i förordning (EU) nr 1305/2013 tolkas på så sätt att en medlemsstats eller en av dess regioners bestämmelser, i vilka förutsättningarna för beviljande av stöd (kompensationsersättning) i den mening som avses i artikel 31.1 första stycket i förordning (EU) nr 1305/2013 anges, ska äga en rättslig karaktär som innebär att jordbrukare medges rätt till stöd (kompensationsersättning) om de uppfyller de av respektive medlemsstat eller dess regioner uppställda villkor för stöd, oberoende av den faktiskt utbildade praxis för handläggning av stödärenden som råder i en medlemsstat eller dess region

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 2013, s. 487).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 18 april 2023 – P. sp. z o.o. mot Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

(Mål C-241/23, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

(2023/C 252/30)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i det nationella målet

Klagande: P. sp. z o.o.

Motpart: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie